Vizio 6000

Proponita Dekunu-Ŝtata Solvo por la Paca Restarigo de Granda Israelo antaŭ la Reveno de la Mesio, Jesuo Kristo

Kie mankas vizio, la popolo pereas:
sed kiu observas la leĝon, tiu estas feliĉa. Proverboj 29:18

Benata estas la popolo, kies Dio estas la Eternulo, Kaj la popolo, kiun Li elektis kiel Sian heredon. Psalmo 33:12

Gregoria jaro 2240

La gregoria jaro 2240 respondas al la hebrea jaro 6000, kiu havas profundan teologian signifon en judismo. Laŭ klasikaj rabenaj fontoj (kiel la Talmudo kaj Zoharo), la hebrea jaro 6000 markas la finfinan templimon por la alveno de la Mesio kaj la komenco de la Mesiana Epoko.

La Mesiana Epoko: Laŭ tradicia juda eskatologio, la kreado estas dividita en sep jarmilojn. La unuaj ses eonoj reprezentas la historion de la homaro, dum la sepa estas la epoko de " Ŝabato " kaj universala paco.

La Dek Unu Ŝtatoj

Israelo , Egiptujo , Irako , Jordanio , Kuvajto , Libano , Palestino , Sauda Arabio , Sirio , Turkio, La Kristanoj

• Izrael - En tiu tago la Eternulo faris interligon kun Abram, dirante: Al via idaro Mi donis ĉi tiun landon, de la rivero de Egiptujo ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato: la Kenidojn kaj la Kenizidojn kaj la Kadmonidojn kaj la Ĥetidojn kaj la Perizidojn kaj la Refaidojn kaj la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la Girgaŝidojn kaj la Jebusidojn. Kaj Mi donos al vi kaj al via idaro post vi la landon, en kiu vi loĝas kiel fremdulo, la tutan landon Kanaanan, por eterna posedaĵo; kaj Mi estos ilia Dio. Genezo 15:18-21 ; 17:8

• Egiptujo - Loĝantoj en la oriento de la rivero Nilo povas enmigri al ĝia okcidento aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Irako - Loĝantoj en la sudo kaj okcidento de la rivero Eŭfrato povas enmigri al ĝia nordo kaj oriento aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Jordanio - Ĉiuj loĝantoj rajtas enmigri al la nordorienta regiono de Sirio (super la rivero Eŭfrato) aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Kuvajto - Loĝantoj en la trafita norda parto de la gubernio Jahra povas enmigri suden aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Libano - Ĉiuj loĝantoj rajtas enmigri al la nordorienta regiono de Sirio (super la rivero Eŭfrato) aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Palestino - Ĉiuj loĝantoj rajtas enmigri okcidenten de la rivero Nilo aŭ al la nordorienta regiono de Sirio (super la rivero Eŭfrato) aŭ al la suda parto de Sauda Arabio aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Sauda Arabio - Loĝantoj en la trafita norda parto povas enmigri suden aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Sirio - Loĝantoj en la sudo kaj okcidento de la rivero Eŭfrato povas enmigri al ĝia nordo kaj oriento aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• Turkio - Loĝantoj en la trafita sudorienta parto povas enmigri norden aŭ sekvi la ekzemplon de la Gibeonanoj .

• La kristanoj - La civitanoj de la Regno de Dio persiste prediku, proklamu kaj publikigu la evangelion al la aliaj 10 ŝtatoj kaj inter ĉiuj nacioj.

Vi estas la salo de la tero; sed se la salo sengustiĝis, per kio ĝi estos salita? Ĝi de nun taŭgas por nenio, krom por esti elĵetita kaj piedpremita de homoj. Vi estas la lumo de la mondo. Urbo starigita sur monto ne povas esti kaŝita. Nek oni ekbruligas lampon kaj metas ĝin sub grenmezurilon, sed sur lampingon; kaj ĝi lumas al ĉiuj, kiuj estas en la domo. Tiel same lumu via lumo antaŭ la homoj, por ke ili vidu viajn bonajn farojn, kaj gloru vian Patron, kiu estas en la ĉielo. Mateo 5:13-16

Kaj Jesuo venis kaj parolis al ili, dirante: Al mi estas donita ĉia povo en la ĉielo kaj sur la tero. Iru do, kaj instruu ĉiujn naciojn, baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; instruante ilin observi ĉion, kion mi ordonis al vi. Kaj jen mi estas kun vi ĉiam, ĝis la fino de la mondo. Amen. Mateo 28:18-20

Kaj la evangelio devas unue esti proklamita al ĉiuj nacioj. Marko 13:10

Kaj li diris al ili: Iru en la tutan mondon, kaj prediku la evangelion al ĉiu kreitaro. Kiu kredas kaj estas baptita, tiu estos savita; sed kiu ne kredas, tiu estos kondamnita. Kaj jenaj signoj sekvos la kredantojn: En mia nomo ili elpelos demonojn; ili parolos novajn lingvojn; ili prenos serpentojn; kaj se ili trinkos ion mortigan, ĝi ne difektos ilin; ili metos manojn sur malsanulojn, kaj ili resaniĝos. Do la Sinjoro, post kiam li parolis al ili, estis prenita supren en la ĉielon, kaj sidiĝis dekstre de Dio. Kaj ili eliris, kaj predikis ĉie, kaj la Sinjoro laboris kun ili kaj konfirmas la vorton per la signoj, kiuj sekvis ilin. Amen. Marko 16:15-20

Kiam do ili kunvenis, ili demandis lin, dirante: Sinjoro, ĉu en ĉi tiu tempo Vi restarigos la regadon al Izrael? Kaj li diris al ili: Ne apartenas al vi scii la tempojn aŭ epokojn, kiujn la Patro rezervis en Sia propra povo. Sed vi ricevos potencon, kiam la Sankta Spirito venos sur vin; kaj vi estos miaj atestantoj en Jerusalem kaj en la tuta Judujo kaj Samario, kaj ĝis la plej malproksima parto de la tero. Agoj 1:6-8

Tiam Barnabas foriris al Tarso, por serĉi Saŭlon; kaj trovinte lin, li kondukis lin al Antiohxio. Kaj okazis, ke dum tuta jaro ili kunvenis kun la eklezio, kaj instruis multan homanaron. Kaj en Antiohxio la disĉiploj unue nomiĝis Kristanoj. Agoj 11:25-26 (La antikva Antiohxio kuŝas sub la moderna urbo Antakya en la provinco Hataj, suda Turkio.)

Tial do la leĝo estis nia pedagogo, por ke ni konduku nin al Kristo, por ke ni estu pravigitaj per fido. Sed post kiam la fido venis, ni jam ne estas sub pedagogo. Ĉar vi ĉiuj estas infanoj de Dio per fido al Kristo Jesuo. Ĉar ĉiuj, kiuj baptiĝis en Kriston, surmetis Kriston. Ne estas plu Judo nek Greko, ne estas sklavo nek liberulo, ne estas plu vira nek virina; ĉar vi ĉiuj estas unu en Kristo Jesuo. Sed se vi apartenas al Kristo, tiam vi estas idaro de Abraham, heredantoj laŭ la promeso. Galatoj 3:24-29

Fine, miaj fratoj, estu fortaj en la Sinjoro kaj en la potenco de lia potenco. Surmetu la tutan kirason de Dio, por ke vi povu stari kontraŭ la ruzoj de la diablo. Ĉar ni luktas ne kontraŭ karno kaj sango, sed kontraŭ princlandoj, kontraŭ potencoj, kontraŭ la regantoj de la mondo de mallumo, kontraŭ la spiritaroj de malbono en la ĉielejoj. Tial prenu al vi la tutan kirason de Dio, por ke vi povu rezisti en la malbona tago, kaj, farinte ĉion, stari. Staru do, ĉirkaŭzonante viajn lumbojn per vero, kaj surmetante la kirason de justeco; kaj ŝuante viajn piedojn per la pretigo de la evangelio de paco; antaŭ ĉio, prenu la ŝildon de fido, per kiu vi povos estingi ĉiujn fajrajn sagojn de la malbonulo. Kaj prenu la kaskon de savo kaj la glavon de la Spirito, kiu estas la vorto de Dio; preĝante ĉiam per ĉia preĝo kaj petego en la Spirito, kaj viglante por tio kun ĉia pacienco kaj petego por ĉiuj sanktuloj; kaj por mi, ke al mi estu donita parolpovo, por ke mi povu malfermi mian buŝon kuraĝe sciigi la misteron de la evangelio, por kiu mi estas ambasadoro en katenoj, por ke en ĝi mi parolu kuraĝe, kiel mi devus paroli. Efesanoj 6:10-20

Sed vi estas elektita gento, reĝa pastraro, sankta nacio, popolo apartigita, por ke vi proklamu la gloron de Tiu, kiu vokis vin el mallumo en Sian mirindan lumon; kiuj iam estis ne popolo, sed nun estas popolo de Dio; kiuj antaŭe ne ricevis kompaton, sed nun ricevis kompaton. 1 Petro 2:9-10

La ekzemplo de la Gibeonitoj

Josuo 9
1 Kiam aŭdis ĉiuj reĝoj, kiuj estis trans Jordan, sur la montoj, en la valoj, kaj sur la tuta bordo de la Granda Maro kontraŭ Lebanon, la Ĥetidoj, kaj la Amoridoj, la Kanaanidoj, la Perizidoj, la Ĥividoj, kaj la Jebusidoj,
2 Ke ili kolektiĝis, por batali kontraŭ Josuo kaj kontraŭ Izrael, unuanime.
3 Kaj la loĝantoj de Gibeon aŭdis, kion Josuo faris al Jeriĥo kaj al Aj,
4 Ili ruze laboris, kaj iris kaj ŝajnigis esti senditoj, kaj metis malnovajn sakojn sur siajn azenojn kaj malnovajn, disŝiritajn kaj ligitajn vinsakojn;
5 kaj malnovajn kaj ĉifitajn ŝuojn sur iliaj piedoj, kaj malnovajn vestojn sur ili; kaj ilia tuta pano de provizado estis seka kaj ŝima.
6 Kaj ili iris al Josuo en la tendaron ĉe Gilgal, kaj diris al li kaj al la Izraelidoj: Ni venis el lando malproksima; faru do kun ni interligon.
7 Kaj la Izraelidoj diris al la Ĥividoj: Eble vi loĝas apud ni; kiel do ni faru interligon kun vi?

8 Kaj ili diris al Josuo: Ni estas viaj sklavoj. Kaj Josuo diris al ili: Kiuj vi estas? kaj de kie vi venas?
9 Kaj ili diris al li: El lando tre malproksima venis viaj sklavoj pro la nomo de la Eternulo, via Dio; ĉar ni aŭdis la famon pri Li, kaj ĉion, kion Li faris en Egiptujo,
10 kaj ĉion, kion li faris al la du reĝoj de la Amoridoj, kiuj estis trans Jordano, al Siĥon, reĝo de Ĥeŝbon, kaj al Og, reĝo de Baŝan, kiu estis en Aŝtarot.
11 Tial niaj plejaĝuloj kaj ĉiuj loĝantoj de nia lando diris al ni jene: Prenu kun vi manĝaĵon por la vojo, kaj iru renkonte al ili, kaj diru al ili: Ni estas viaj sklavoj; faru do nun kun ni interligon.
12 Ĉi tiu estas nia pano, kiun ni prenis varma kiel provizaĵon el niaj domoj, en la tago, kiam ni eliris, por iri al vi; sed nun jen ĝi estas seka kaj ŝima.
13 Kaj ĉi tiuj vinsakoj, kiujn ni plenigis, estis novaj; kaj jen ili estas disŝiritaj; kaj ĉi tiuj niaj vestoj kaj niaj ŝuoj malnoviĝis pro la tre longa vojaĝo.
14 Kaj la homoj prenis iom da iliaj manĝaĵoj, kaj ne demandis la vorton de la Eternulo.
15 Kaj Josuo faris pacon kun ili, kaj starigis interligon kun ili, por lasi ilin vivi; kaj la estroj de la komunumo ĵuris al ili.
16 Kaj post tri tagoj, post kiam ili faris kun ili interligon, ili aŭdis, ke ili estas iliaj najbaroj kaj loĝas inter ili.
17 Kaj la Izraelidoj elmoviĝis, kaj alvenis al iliaj urboj en la tria tago. Iliaj urboj estis Gibeon kaj Kefira kaj Beerot kaj Kirjat-Jearim.
18 Kaj la Izraelidoj ne batis ilin, ĉar la estroj de la komunumo ĵuris al ili per la Eternulo, Dio de Izrael. Kaj la tuta komunumo murmuris kontraŭ la estroj.
19 Kaj ĉiuj estroj diris al la tuta komunumo: Ni ĵuris al ili per la Eternulo, Dio de Izrael; nun ni ne rajtas tuŝi ilin.
20 Jenon ni faros al ili; ni lasos ilin vivi, por ke ne trafu nin kolero pro la ĵuro, kiun ni ĵuris al ili.
21 Kaj la estroj diris al ili: Ili vivu, kaj ili fariĝu lignohakistoj kaj akvoportistoj por la tuta komunumo, kiel diris al ili la estroj.
22 Kaj Josuo alvokis ilin, kaj diris al ili jene: Kial vi nin trompis, dirante, ke ni estas tre malproksime de vi, dum vi loĝas apud ni?
23 Nun do vi estas malbenitaj, kaj neniu el vi estos libera de esti sklavo kaj lignohakisto kaj akvoportisto por la domo de mia Dio.
24 Kaj ili respondis al Josuo, kaj diris: Ĉar estas dirite al viaj sklavoj, ke la Eternulo, via Dio, ordonis al Sia servanto Moseo, ke Li donu al vi la tutan landon kaj ekstermu antaŭ vi ĉiujn loĝantojn de la lando; tial ni forte timis pro vi pri niaj vivoj, kaj ni faris tiun aferon.
25 Kaj nun jen ni estas en via mano; kiel bone kaj juste al vi ŝajnas agi kun ni, tiel agu.
26 Kaj li faris tiel al ili, kaj savis ilin el la manoj de la Izraelidoj, kaj ili ne mortigis ilin.
27 Kaj Josuo faris ilin en tiu tago lignohakistoj kaj akvoportistoj por la komunumo kaj por la altaro de la Eternulo, ĝis la nuna tago, sur la loko, kiun Li elektos.

Josuo 10
1 Kiam Adonicedek, reĝo de Jerusalem, aŭdis, ke Josuo prenis Ajon kaj tute ekstermis ĝin; kiel li faris al Jeriĥo kaj al ĝia reĝo, tiel li faris al Aj kaj al ĝia reĝo; kaj ke la loĝantoj de Gibeon paciĝis kun Izrael kaj estis inter ili;
2 Ke ili tre timis, ĉar Gibeon estis granda urbo, kiel unu el la reĝaj urboj, kaj ĉar ĝi estis pli granda ol Aj, kaj ĉiuj ĝiaj loĝantoj estis fortaj.
3 Tial Adonicedek, reĝo de Jerusalem, sendis al Hoham, reĝo de Ĥebron, kaj al Piram, reĝo de Jarmut, kaj al Jafia, reĝo de Laĥiŝ, kaj al Debir, reĝo de Eglon, dirante:
4 Venu al mi kaj helpu min, ke ni venkobatu Gibeonon; ĉar ĝi faris pacon kun Josuo kaj kun la Izraelidoj.

5 Tiam kolektiĝis la kvin reĝoj de la Amoridoj, la reĝo de Jerusalem, la reĝo de Ĥebron, la reĝo de Jarmut, la reĝo de Laĥiŝ, la reĝo de Eglon, kaj iris, ili kaj ĉiuj iliaj militistaroj, kaj starigis siajn tendarojn antaŭ Gibeon, kaj militis kontraŭ ĝi.
6 Kaj la loĝantoj de Gibeon sendis al Josuo en la tendaron ĉe Gilgal, dirante: Ne forprenu viajn sklavojn; venu al ni rapide kaj savu nin kaj helpu nin, ĉar kolektiĝis kontraŭ ni ĉiuj reĝoj de la Amoridoj, kiuj loĝas sur la montoj.
7 Kaj Josuo eliris el Gilgal, li kaj la tuta militistaro kun li, kaj ĉiuj kuraĝaj viroj.
8 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Ne timu ilin; ĉar Mi transdonis ilin en vian manon; neniu el ili povos rezisti antaŭ vi.
9 Josuo venis al ili neatendite, kaj la tutan nokton iris el Gilgal.
10 Kaj la Eternulo konfuzis ilin antaŭ Izrael, kaj batis ilin per granda venkobato en Gibeon, kaj persekutis ilin laŭ la vojo, kiu supreniras al Bet-Ĥoron, kaj batis ilin ĝis Azeka kaj Makeda.
11 Kaj kiam ili, forkurante de Izrael, estis sur la deklivo de Bet-Ĥoron, la Eternulo ĵetis sur ilin grandajn ŝtonojn el la ĉielo ĝis Azeka, kaj ili mortis; pli multaj mortis de hajlo, ol tiuj, kiujn la Izraelidoj mortigis per glavo.
12 Tiam Josuo parolis al la Eternulo en la tago, kiam la Eternulo transdonis la Amoridojn al la Izraelidoj, kaj li diris antaŭ la okuloj de la Izraelidoj: Suno, haltu super Gibeon; Kaj luno, super la valo Ajalon.
13 Kaj la suno haltis, kaj la luno staris tie, Ĝis la popolo venĝis sin al siaj malamikoj. Ĉu ĉi tio ne estas skribita en la libro de Justulo? Kaj la suno haltis meze de la ĉielo kaj ne rapidis subiri preskaŭ tutan tagon.
14 Kaj nek antaŭe nek poste estis tago simila al tiu, en kiu la Eternulo aŭskultis la voĉon de homo; ĉar la Eternulo batalis por Izrael.
15 Kaj Josuo kaj la tuta Izrael kun li revenis al la tendaro en Gilgal.
16 Sed tiuj kvin reĝoj forkuris kaj kaŝis sin en kaverno en Makeda.
17 Kaj oni diris al Josuo jene: La kvin reĝoj estas trovitaj kaŝitaj en kaverno en Makeda.
18 Kaj Josuo diris: Rulu grandajn ŝtonojn sur la aperturon de la kaverno, kaj starigu apud ĝi homojn, por gardi ĝin.
19 Kaj ne haltu, sed persekutu viajn malamikojn kaj frapu ilian malantaŭan parton; ne permesu al ili veni en iliajn urbojn; ĉar la Eternulo, via Dio, transdonis ilin en viajn manojn.
20 Kaj kiam Josuo kaj la Izraelidoj finis bati ilin per tre granda buĉado ĝis plena ekstermo, la restintoj el ili foriris en fortikigitajn urbojn.
21 Kaj la tuta popolo revenis pace al Josuo en la tendaron en Makedan; neniu movis sian langon kontraŭ iun ajn el la Izraelidoj.
22 Tiam Josuo diris: Malfermu la aperturon de la kaverno, kaj elkonduku al mi tiujn kvin reĝojn el la kaverno.
23 Kaj oni faris tiel, kaj oni elkondukis al li tiujn kvin reĝojn el la kaverno: la reĝon de Jerusalem, la reĝon de Ĥebron, la reĝon de Jarmut, la reĝon de Laĥiŝ, kaj la reĝon de Eglon.
24 Kaj kiam oni elkondukis tiujn reĝojn al Josuo, tiam Josuo alvokis ĉiujn Izraelidojn, kaj diris al la estroj de la militistoj, kiuj iris kun li:Alproksimiĝu, metu viajn piedojn sur la kolojn de ĉi tiuj reĝoj. Kaj ili alproksimiĝis, kaj metis siajn piedojn sur iliajn kolojn.
25 Kaj Josuo diris al ili: Ne timu kaj ne senkuraĝiĝu; estu fortaj kaj kuraĝaj; ĉar tiele la Eternulo faros al ĉiuj viaj malamikoj, kontraŭ kiuj vi militas.
26 Kaj poste Josuo frapis ilin kaj mortigis ilin, kaj pendigis ilin sur kvin arboj; kaj ili pendis sur la arboj ĝis la vespero.
27 Kaj kiam la suno subiris, Josuo ordonis, kaj oni deprenis ilin de la arboj, kaj ĵetis ilin en la kavernon, en kiu ili estis kaŝitaj; kaj oni metis grandajn ŝtonojn en la aperturon de la kaverno, kiuj restis ĝis la nuna tago.

28 Kaj en tiu tago Josuo prenis Makedan, kaj batis ĝin per glavo, kaj ĝian reĝon li ekstermis ilin kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi; li lasis neniun restanton; kaj li agis kun la reĝo de Makeda, kiel li agis kun la reĝo de Jeriĥo.
29 Kaj Josuo, kune kun la tuta Izrael, transiris el Makeda al Libna, kaj militis kontraŭ Libna.
30 Kaj la Eternulo transdonis ankaŭ ĝin kaj ĝian reĝon en la manon de Izrael, kaj li mortigis ĝin per glavo kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi; li lasis neniun restinton en ĝi; kaj li agis al ĝia reĝo, kiel li faris al la reĝo de Jeriĥo.
31 Kaj Josuo, kune kun la tuta Izrael, transiris el Libna al Laĥiŝ, kaj starigis tendaron ĉirkaŭ ĝi, kaj militis kontraŭ ĝi.
32 Kaj la Eternulo transdonis Laĥiŝon en la manon de Izrael, kaj li prenis ĝin en la dua tago kaj frapis ĝin per glavo, kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi, simile al ĉio, kion Li faris al Libna.
33 Tiam Horam, reĝo de Gezer, venis, por helpi Laĥiŝon; kaj Josuo venkobatis lin kaj lian popolon, ĝis li lasis al li neniun restanton.
34 Kaj Josuo transiris el Laĥiŝ al Eglon, kaj la tuta Izrael kun li, kaj starigis tendarojn ĉirkaŭ ĝi, kaj militis kontraŭ ĝi.
35 Kaj ili prenis ĝin en tiu tago, kaj batis ĝin per glavo, kaj li ekstermis en tiu tago ĉion vivantan, kio estis en ĝi, simile al ĉio, kion li faris al Laĥiŝ.
36 Kaj Josuo kaj la tuta Izrael kun li iris el Eglon al Ĥebronon, kaj ili militis kontraŭ ĝi.
37 Kaj ili prenis ĝin, kaj batis ĝin per glavo, kaj ĝian reĝon kaj ĉiujn ĝiajn urbojn, kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi; li lasis neniun restanton, simile al ĉio, kion li faris al Eglon; sed ili tute ekstermis ĝin kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi.
38 Kaj Josuo kaj la tuta Izrael revenis al Debir, kaj militis kontraŭ ĝi.
39 Kaj li prenis ĝin kaj ĝian reĝon kaj ĉiujn ĝiajn urbojn; kaj li batis ilin per la glavo, kaj ekstermis ĉion vivantan, kio estis en ĝi; li lasis neniun restanton; kiel li faris al Ĥebron, tiel li faris al Debir kaj al ĝia reĝo; kiel li faris al Libna kaj al ĝia reĝo.
40 Kaj Josuo venkobatis la tutan landon de la montoj kaj de la sudo kaj de la malaltaĵo kaj de la fontoj, kaj ĉiujn iliajn reĝojn; li lasis neniun restanton, kaj li ekstermis tute ĉion vivantan, kiel ordonis la Eternulo, Dio de Izrael.
41 Kaj Josuo batis ilin de Kadeŝ-Barnea ĝis Gaza, kaj la tutan landon Goŝen, ĝis Gibeon.
42 Kaj ĉiujn tiujn reĝojn kaj iliajn landojn Josuo prenis per unu fojo, ĉar la Eternulo, Dio de Izrael, batalis por Izrael.
43 Kaj Josuo kaj la tuta Izrael kun li revenis al la tendaro en Gilgal.

La Tempoj de la Gojoj

Kaj ili falos per la rando de glavo, kaj forkaptiĝos en ĉiujn naciojn; kaj Jerusalem estos piedpremita de la nacianoj, ĝis la tempoj de la nacianoj plenumiĝos. Luko 21:24

La "tempoj de la Gojoj" estas biblia profeta termino el Luko 21:24. Ĝi priskribas historian periodon dum kiu nejudaj (gojaj) nacioj politike dominas Jerusalemon kaj mondajn aferojn. Scienculoj ĝenerale kredas, ke ĉi tiu epoko komenciĝis per la babilona ekzilo en 586 a.K. kaj daŭras ĝis la reveno de Kristo.

Ŝlosilaj Elementoj de la Koncepto:

Origino en Profetaĵo: La frazo estas plej fame uzata de Jesuo en la Diskurso sur la Olivoj, kie Li antaŭdiris, ke Jerusalemo estos "piedpremita de la Gojoj ĝis la tempoj de la Gojoj plenumiĝos".

La Vizioj de Daniel: La koncepto estas profunde ligita al la profetaĵoj en Daniel 2, kiuj skizas sinsekvon de nacianaj mondimperioj (komencante per Babilono), kiuj poste estos anstataŭigitaj per la eterna regno de Dio.

Bibliaj akademiuloj kaj eskatologoj ofte dividas la "tempojn de la gojoj" en plurajn teologiajn ideojn:

Politika Regno: La historia realo de Jerusalemo kontrolata de eksterlandaj potencoj, ekde la babilonanoj kaj romianoj ĝis postaj imperioj tra la historio.

La Eklezia Epoko: La periodo dum kiu la evangelia mesaĝo ĉefe disvastiĝis al nejudaj nacioj.

"Tempo" kontraŭ "Pleno": Kelkaj teologoj distingas inter la "tempoj de la Gojoj" (la fizika templinio de politika regado) kaj la "pleno de la Gojoj" (menciita en Romanoj 11:25, kiu rilatas al la kompleta spirita kunveno de nejudaj kredantoj en la savplanon de Dio).

La Pleneco de la Gojoj

Ĉar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu ĉi tiun misteron, por ke vi ne estu saĝaj en vi mem; ke parte blindeco okazis al Izrael, ĝis la pleneco de la nacianoj envenos. Kaj tiel la tuta Izrael saviĝos, kiel estas skribite: El Cion venos la Savanto, Kaj Li deturnos de Jakob malpiecon. Romanoj 11:25-26

La "pleneco de la gojoj" estas profeta koncepto trovebla en la Biblio laŭ la Reĝo Jakobo-versio, ĉefe en Romanoj 11:25. Ĝi rilatas al la periodo, en kiu la Evangelio estas predikata ĉefe al nejudoj. Ĉi tiu epoko finiĝos kiam die nomumita nombro da gojoj kredos al Kristo, permesante al Dio ŝanĝi Sian profetan fokuson reen al la savo de Izrael.

Ŝlosilaj Elementoj de la Koncepto:

La Unua Skribo: En Romanoj 11:25, la Apostolo Paŭlo malkaŝas "misteron" al la eklezio: "ke blindeco de parto okazis al Izrael, ĝis la pleneco de la gojoj envenos." Tio signifas, ke la provizora spirita malmoliĝo de Izrael servas celon - ĝi malfermas la pordon por la gojoj (la nejuda mondo) por ricevi savon kaj fariĝi parto de la familio de Dio.

Greka Radiko: La vorto "pleneco" en ĉi tiu kunteksto estas tradukita de la greka vorto pleroma, kiu signifas plenan nombron, kompletigon aŭ abundon. Ĝi ĝenerale rilatas al la plena, kompleta rikolto de gojoj, kiujn Dio intencas savi dum ĉi tiu nuna eklezia epoko.

Ligo al la "Tempo de la Gojoj":
Ĉi tiu koncepto rilatas al Luko 21:24, kie Jesuo parolas pri la "tempoj de la Gojoj" - longedaŭra periodo karakterizita per goja regado super Jerusalemo kaj la juda popolo. La "pleneco de la Gojoj" markas la finon de ĉi tiu epoko, post kiu la blindeco de Izrael estos forigita, por ke "la tuta Izrael estos savita", kiel deklarite en Romanoj 11:26.

Mateo 24

1 Kaj Jesuo eliris kaj foriris el la templo; kaj liaj disĉiploj venis al li, por montri al li la konstruaĵojn de la templo.

2 Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu vi ne vidas ĉion ĉi? Vere mi diras al vi: Ne estos lasita ĉi tie ŝtono sur ŝtono, kiu ne estos deĵetita.
3 Kaj dum li sidis sur la monto Olivarba, la disĉiploj venis al li aparte, dirante: Diru al ni, kiam tio estos? kaj kia estos la signo de via alveno kaj de la fino de la mondo?
4 Kaj Jesuo respondis kaj diris al ili: Gardu vin, ke neniu vin trompu.
5 Ĉar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas la Kristo; kaj ili trompos multajn.
6 Kaj vi aŭdos pri militoj kaj famoj pri militoj; gardu vin, ke vi ne maltrankviliĝu; ĉar ĉio tio devas okazi, sed ankoraŭ ne estas la fino.
7 Ĉar leviĝos nacio kontraŭ nacio, kaj regno kontraŭ regno; kaj estos malsatoj, kaj pestoj, kaj tertremoj, en diversaj lokoj.
8 Ĉio ĉi estas komenco de suferoj.
9 Tiam oni transdonos vin al aflikto, kaj mortigos vin; kaj vi estos malamataj de ĉiuj nacioj pro mia nomo.
10 Kaj tiam multaj ofendiĝos, kaj perfidos unu la alian, kaj malamos unu la alian.
11 Kaj multaj falsaj profetoj leviĝos, kaj forlogos multajn.
12 Kaj ĉar la maljusteco multos, la amo de multaj malvarmiĝos.
13 Sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos savita.
14 Kaj ĉi tiu evangelio de la regno estos predikata en la tuta mondo kiel atesto al ĉiuj nacioj; kaj tiam venos la fino.
15 Kiam do vi vidos la abomenindaĵon de dezerteco, pri kiu parolis la profeto Daniel, starantan en la sankta loko (kiu legas, tiu komprenu):
16 Tiam tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj;
17 Kiu estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru, por preni ion el sia domo;
18 Kaj kiu estas sur la kampo, tiu ne revenu, por preni siajn vestojn.
19 Kaj ve al la gravedulinoj kaj al la suĉulinoj en tiuj tagoj!
20 Sed preĝu, ke via forkuro ne okazu en vintro, nek en sabato;
21 Ĉar tiam estos granda aflikto, kia ne estis de la komenco de la mondo ĝis nun, nek neniam estos.
22 Kaj se tiuj tagoj ne estus mallongigitaj, neniu karno saviĝus; sed pro la elektitoj tiuj tagoj estos mallongigitaj.
23 Tiam se iu diros al vi: Jen, ĉi tie estas la Kristo, aŭ tie; ne kredu.
24 Ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj, kaj faros grandajn signojn kaj miraklojn, tiel ke ili trompos, se eble, eĉ la elektitojn.
25 Jen mi jam diris al vi antaŭe.
26 Tial se oni diros al vi: Jen, li estas en la dezerto; ne eliru; jen, li estas en sekretaj ĉambroj; ne kredu.
27 Ĉar kiel la fulmo venas el la oriento kaj brilas ĝis la okcidento, tiel ankaŭ estos la alveno de la Filo de homo.
28 Ĉar kie ajn estas la kadavro, tie kolektiĝos la agloj.
29 Tuj post la aflikto de tiuj tagoj la suno mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumon, kaj la steloj falos el la ĉielo, kaj la potencoj de la ĉielo ŝanceliĝos;
30 Kaj tiam aperos la signo de la Filo de homo sur la ĉielo, kaj tiam ploros ĉiuj triboj de la tero, kaj ili vidos la Filon de homo venanta sur la nuboj de la ĉielo kun potenco kaj granda gloro.
31 Kaj li elsendos siajn anĝelojn kun granda sono de trumpeto, kaj ili kolektos liajn elektitojn el la kvar ventoj, de unu fino de la ĉielo ĝis la alia.
32 De la figarbo lernu do parabolon: Kiam ĝia branĉo jam moliĝas kaj elmetas foliojn, vi scias, ke la somero estas proksima;
33 Tiel same vi, kiam vi vidos ĉion ĉi, sciu, ke li estas proksima, ĉe la pordoj.
34 Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio ĉi plenumiĝos.
35 La ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos.

36 Sed pri tiu tago kaj horo scias neniu, ne la anĝeloj de la ĉielo, sed nur mia Patro.
37 Sed kiel estis la tagoj de Noa, tiel estos ankaŭ la alveno de la Filo de homo.
38 Ĉar kiel en la tagoj antaŭ la diluvo oni manĝadis kaj trinkadis, edziĝis kaj edzinigis sin, ĝis la tago, kiam Noa eniris en la arkeon,
39 Kaj ili ne sciis, ĝis la diluvo venis kaj forprenis ĉiujn; tiel estos ankaŭ la alveno de la Filo de homo.
40 Tiam du estos sur kampo; unu estos prenita, kaj la alia lasita.
41 Du virinoj estos muelantaj ĉe muelilo; unu estos prenita, kaj la alia lasita.
42 Tial viglu, ĉar vi ne scias, je kiu horo via Sinjoro venos.
43 Sed sciu tion, ke se la dommastro scius, en kiu gardohoro la ŝtelisto venus, li viglus kaj ne lasus sian domon trafosiĝi.
44 Tial ankaŭ vi estu pretaj, ĉar en horo, kiam vi ne pensas, la Filo de homo venos.
45 Kiu do estas fidela kaj saĝa servisto, kiun lia sinjoro starigis super sia domanaro, por doni al ili nutraĵon en ĝusta tempo?
46 Feliĉa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, kiam li venos, trovos tiel aganta.
47 Vere mi diras al vi, ke li starigos lin super sia tuta havo.
48 Sed se tiu malbona servisto diros en sia koro: Mia sinjoro prokrastas sian alvenon;
49 kaj komencos bati siajn kunservistojn, kaj manĝi kaj trinki kun la drinkuloj;
50 La sinjoro de tiu servisto venos en tago, kiam li ne atendas, kaj en horo, kiun li ne scias,
51 Kaj distranĉos lin, kaj difinos al li lian parton kun la hipokrituloj; tie estos plorado kaj grincado de dentoj.

Marko 13

1 Kaj dum li eliris el la templo, unu el liaj disĉiploj diris al li: Majstro, vidu kiajn ŝtonojn kaj kiajn konstruaĵojn vi havas!
2 Kaj Jesuo respondis al li: Ĉu vi vidas ĉi tiujn grandajn konstruaĵojn? Ne restos ŝtono sur ŝtono, kiu ne estos deĵetita.
3 Kaj dum li sidis sur la monto Olivarba kontraŭ la templo, Petro kaj Jakobo kaj Johano kaj Andreo lin aparte demandis,
4 Diru al ni, kiam tio estos? kaj kia estos la signo, kiam ĉio tio plenumiĝos?
5 Kaj Jesuo, respondante al ili, komencis diri: Gardu vin, ke neniu vin forlogu;
6 Ĉar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas la Kristo; kaj ili trompos multajn.
7 Kaj kiam vi aŭdos pri militoj kaj famoj pri militoj, ne maltrankviliĝu; ĉar tiaj aferoj devas okazi; sed la fino ankoraŭ ne estos.
8 Ĉar leviĝos nacio kontraŭ nacio, kaj regno kontraŭ regno; kaj estos tertremoj en diversaj lokoj, kaj estos malsatoj kaj afliktoj; tio estas la komencoj de suferoj.
9 Sed gardu vin mem; ĉar ili transdonos vin al sinedrioj, kaj en la sinagogoj vi estos batitaj; kaj vi estos kondukitaj antaŭ regantojn kaj reĝojn pro mi, por atesto kontraŭ ili.
10 Kaj la evangelio devas unue esti proklamita al ĉiuj nacioj.
11 Sed kiam oni vin forkondukos kaj transdonos, ne antaŭzorgu, kion vi parolos, nek pripensu; sed kion ajn estos donita al vi en tiu horo, tion parolu; ĉar ne vi parolas, sed la Sankta Spirito.
12 Nun frato transdonos fraton al morto, kaj patro filon; kaj infanoj ribelos kontraŭ gepatroj, kaj mortigos ilin.
13 Kaj vi estos malamataj de ĉiuj pro mia nomo; sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos savita.
14 Sed kiam vi vidos la abomenindaĵon de dezerteco, pri kiu parolis la profeto Daniel, starantan kie ĝi ne devas (la leganto komprenu), tiam tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj;
15 Kaj kiu estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru en la domon, nek eniru en ĝin, por preni ion el sia domo;

16 Kaj kiu estas sur la kampo, tiu ne revenu por preni sian veston.
17 Sed ve al la gravedulinoj kaj al la suĉulinoj en tiuj tagoj!
18 Kaj preĝu, ke via forkuro ne okazu en vintro.
19 Ĉar en tiuj tagoj estos aflikto tia, kia ne estis de la komenco de la kreo, kiun Dio kreis, ĝis nun, nek estos.
20 Kaj se la Eternulo ne mallongigus la tagojn, neniu karno saviĝus; sed pro la elektitoj, kiujn Li elektis, Li mallongigis la tagojn.
21 Kaj tiam se iu diros al vi: Jen, ĉi tie estas la Kristo; aŭ: Jen, li estas tie; ne kredu al li;
22 Ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj, kaj faros signojn kaj miraklojn, por delogi, se eble, eĉ la elektitojn.
23 Sed atentu; jen mi ĉion antaŭdiris al vi.
24 Sed en tiuj tagoj, post tiu aflikto, la suno mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumon,
25 Kaj la steloj falos el la ĉielo, kaj la potencoj, kiuj estas en la ĉielo, ŝanceliĝos.
26 Kaj tiam ili vidos la Filon de homo venanta sur la nuboj kun granda potenco kaj gloro.
27 Kaj tiam li elsendos siajn anĝelojn kaj kolektos siajn elektitojn el la kvar ventoj, de la fino de la tero ĝis la fino de la ĉielo.
28 De la figarbo lernu do parabolon: Kiam ĝia branĉo jam moliĝas kaj elmetas foliojn, vi scias, ke la somero estas proksima;
29 Tiel same vi, kiam vi vidos ĉi tion okazi, sciu, ke li estas proksima, ĉe la pordoj.
30 Vere mi diras al vi, ke ĉi tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio ĉi estos farita.
31 La ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos.
32 Sed pri tiu tago kaj tiu horo scias neniu, nek la anĝeloj en la ĉielo, nek la Filo, sed nur la Patro.
33 Gardu vin, viglu kaj preĝu; ĉar vi ne scias, kiam la tempo estos.
34 Ĉar la Filo de homo estas kiel viro, kiu forvojaĝis, lasis sian domon kaj donis aŭtoritaton al siaj servistoj, kaj al ĉiu lian laboron, kaj ordonis al la pordisto, ke li viglu.
35 Tial viglu; ĉar vi ne scias, kiam venos la domomastro, ĉu vespere, ĉu noktomeze, ĉu ĉe kokokrio, ĉu matene;
36 Por ke li ne trovu vin dormantaj, venante subite.
37 Kaj kion mi diras al vi, mi diras al ĉiuj: Viglu.

Luko 21

1 Kaj li suprenrigardis, kaj vidis la riĉulojn ĵetantajn siajn donacojn en la trezorejon.
2 Kaj li vidis ankaŭ unu malriĉan vidvinon enĵetantan tien du leptojn.
3 Kaj li diris: Vere mi diras al vi, ke ĉi tiu malriĉa vidvino enĵetis pli ol ĉiuj;
4 Ĉar ĉiuj el sia abundo enĵetis al la oferoj de Dio; sed ŝi el sia malriĉeco enĵetis ĉion, kion ŝi havis por vivi.
5 Kaj dum iuj parolis pri la templo, ke ĝi estas ornamita per belaj ŝtonoj kaj donacoj, li diris:
6 Koncerne tion, kion vi vidas, venos tagoj, en kiuj ne estos lasita ŝtono sur ŝtono, kiu ne estos deĵetita.
7 Kaj ili demandis lin, dirante: Majstro, sed kiam tio estos? kaj kia signo estos, kiam tio okazos?
8 Kaj li diris: Gardu vin, ke vi ne estu trompitaj; ĉar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas la Kristo; kaj la tempo alproksimiĝas; tial ne iru post ili.
9 Sed kiam vi aŭdos pri militoj kaj tumultoj, ne teruriĝu; ĉar tio devas okazi unue; sed la fino ne baldaŭ venos.
10 Tiam li diris al ili: Leviĝos nacio kontraŭ nacio, kaj regno kontraŭ regno;
11 Kaj estos grandaj tertremoj en diversaj lokoj, kaj malsatoj, kaj pestoj; kaj teruraj aferoj kaj grandaj signoj estos el la ĉielo.

12 Sed antaŭ ĉio ĉi, ili metos siajn manojn sur vin kaj persekutos vin, transdonante vin al la sinagogoj kaj malliberejoj, kaj kondukante vin antaŭ reĝojn kaj regantojn pro mia nomo.
13 Kaj ĝi fariĝos al vi atesto.
14 Decidu do en viaj koroj, ke vi ne antaŭzorgu, kion vi respondos;
15 Ĉar mi donos al vi buŝon kaj saĝon, kiun ĉiuj viaj malamikoj ne povos kontraŭdiri nek rezisti.
16 Kaj vi estos perfiditaj de gepatroj kaj fratoj kaj parencoj kaj amikoj; kaj iujn el vi ili mortigos.
17 Kaj vi estos malamataj de ĉiuj homoj pro mia nomo.
18 Sed eĉ unu haro de via kapo ne pereos.
19 Per pacienco vi akiros viajn animojn.
20 Kaj kiam vi vidos Jerusalemon ĉirkaŭitan de armeoj, tiam sciu, ke ĝia dezerteco estas proksima.
21 Tiam tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj; kaj tiuj, kiuj estas en ĝia mezo, eliru; kaj tiuj, kiuj estas en la kamparo, ne eniru en ĝin.
22 Ĉar tiuj estas tagoj de venĝo, por ke plenumiĝu ĉio skribita.
23 Sed ve al la gravedulinoj kaj al la mamnutrantoj en tiuj tagoj! ĉar estos granda mizero sur la lando, kaj kolero kontraŭ ĉi tiu popolo.
24 Kaj ili falos per la rando de glavo, kaj kaptiĝos en ĉiujn naciojn; kaj Jerusalem estos piedpremita de la nacianoj, ĝis la tempoj de la nacianoj plenumiĝos.
25 Kaj estos signoj en la suno kaj en la luno kaj en la steloj; kaj sur la tero mizero de nacioj, konfuzo, pro la bruo de la maro kaj la ondoj;
26 La koroj de la homoj senkuraĝiĝos pro timo kaj pro atendado de tio, kio venos sur la teron; ĉar la potencoj de la ĉielo ŝanceliĝos.
27 Kaj tiam ili vidos la Filon de homo venanta en nubo kun potenco kaj granda gloro.
28 Kaj kiam ĉi tio komencos okazi, tiam rigardu supren, kaj levu viajn kapojn; ĉar via elaĉeto alproksimiĝas.
29 Kaj li parolis al ili parabolon: Rigardu la figarbon kaj ĉiujn arbojn;
30 Kiam ili nun ekkreskas, vi mem vidas kaj scias, ke la somero jam estas proksima.
31 Tiel same vi, kiam vi vidos ĉi tiujn aferojn okazi, sciu, ke la regno de Dio estas proksima.
32 Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio plenumiĝos.
33 La ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos.
34 Kaj gardu vin, por ke viaj koroj ne estu troŝarĝitaj per troabundo kaj ebrieco kaj zorgoj pri la vivo, kaj por ke tiu tago ne venu sur vin neatendite.
35 Ĉar kiel kaptilo ĝi venos sur ĉiujn, kiuj loĝas sur la tuta tero.
36 Viglu do, kaj preĝu ĉiam, por ke vi estu montrataj indaj eskapi de ĉio, kio okazos, kaj stari antaŭ la Filo de homo.
37 Kaj dumtage li instruis en la templo, kaj nokte li eliris kaj loĝis sur la monto nomata Olivarba.
38 Kaj la tuta popolo venis frumatene al li en la templo, por aŭskulti lin.

Pentateŭko

Kaj la Eternulo diris al Abram: Iru el via lando, el via parencaro, kaj el la domo de via patro, al la lando, kiun Mi montros al vi. Kaj Mi faros vin granda popolo, kaj Mi benos vin, kaj Mi grandigos vian nomon, kaj vi estos beno. Kaj Mi benos viajn benantojn, kaj Mi malbenos viajn malbenantojn, kaj per vi beniĝos ĉiuj gentoj de la tero. Genezo 12:1-3

En tiu tago la Eternulo faris interligon kun Abram, dirante: Al via idaro Mi donis ĉi tiun landon, de la rivero de Egiptujo ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato: la Kenidojn kaj la Kenizidojn kaj la Kadmonidojn kaj la Ĥetidojn kaj la Perizidojn kaj la Refaidojn kaj la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la Girgaŝidojn kaj la Jebusidojn. Genezo 15:18-21

Kaj Mi donos al vi kaj al via idaro post vi la landon, en kiu vi loĝas kiel fremdulo, la tutan landon Kanaanan, por eterna posedaĵo, kaj Mi estos ilia Dio. Genezo 17:8

Kaj Dio ekparolis al Moseo kaj diris al li:Mi estas la Eternulo. Kaj Mi aperis al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob kiel Dio la Plejpotenca, sed Mian nomon ETERNULO Mi ne konis al ili. Kaj Mi starigis Mian interligon kun ili, ke Mi donos al ili la landon Kanaanan, la landon de ilia migrado, en kiu ili loĝis kiel fremduloj. Eliro 6:2-4
Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, por doni al vi la landon Kanaanan, kaj por esti via Dio. Levidoj 25:38

Turnu vin, kaj elvojaĝu, kaj iru al la monto de la Amoridoj kaj al ĉiuj lokoj, kiuj estas ĉirkaŭe, en la ebenaĵo, en la montetoj, kaj en la malaltaĵo, kaj en la sudo, kaj ĉe la bordo de la maro, al la lando de la Kanaanidoj kaj ĝis Lebanono, ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato. Jen Mi donis al vi la landon; iru kaj ekposedu la landon, pri kiu la Eternulo ĵuris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, ke Li donos ĝin al ili kaj al ilia idaro post ili. Readmono 1:7-8

Ĉar se vi observos ĉiujn ĉi tiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi, por plenumi ilin, por ami la Eternulon, vian Dion, por iri laŭ ĉiuj Liaj vojoj, kaj por alkroĉiĝi al Li, tiam la Eternulo forpelos ĉiujn tiujn popolojn de antaŭ vi, kaj vi ekposedos popolojn pli grandajn kaj pli fortajn ol vi. Ĉiu loko, sur kiu paŝos la plandoj de viaj piedoj, estos via: de la dezerto kaj Lebanon, de la rivero, la rivero Eŭfrato, ĝis la ekstrema maro estos viaj limoj. Neniu povos kontraŭstari antaŭ vi; ĉar la Eternulo, via Dio, metos timon antaŭ vi kaj tremon antaŭ vi sur la tutan landon, sur kiun vi paŝos, kiel Li diris al vi. Readmono 11:22-25

Supreniru sur ĉi tiun monton Abarim, sur la monton Nebo, kiu estas en la lando Moab, kontraŭ Jeriĥo; kaj rigardu la landon Kanaanan, kiun Mi donas al la Izraelidoj kiel posedaĵon. Readmono 32:49

Historio

Post la morto de Moseo, servanto de la Eternulo, la Eternulo diris al Josuo, filo de Nun, servanto de Moseo, dirante:Mia servanto Moseo mortis; tial nun leviĝu, transiru ĉi tiun Jordanon, vi kaj ĉi tiu tuta popolo, en la landon, kiun Mi donas al ili, al la Izraelidoj. Ĉiun lokon, sur kiu paŝos la plando de via piedo, Mi donis al vi, kiel Mi diris al Moseo. De la dezerto kaj de ĉi tiu Lebanon ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato, la tuta lando de la Ĥetidoj ĝis la granda maro suben estos viaj limoj. Neniu povos stari antaŭ vi dum via tuta vivo; kiel Mi estis kun Moseo, tiel Mi estos kun vi; Mi ne forlasos vin kaj ne forlasos vin. Estu forta kaj kuraĝa, ĉar al ĉi tiu popolo vi heredigos la landon, pri kiu Mi ĵuris al iliaj patroj, ke Mi donos ĝin al ili. Josuo 1:1-6

Kaj jen estas la landoj, kiujn la Izraelidoj ekposedis en la lando Kanaana, kiun la pastro Eleazar, kaj Josuo, filo de Nun, kaj la familiestroj de la triboj de la Izraelidoj disdonis al ili kiel posedaĵon. Josuo 14:1

David ankaŭ venkobatis Hadadezeron, filon de Reĥob, reĝon de Coba, kiam tiu iris, por restarigi siajn limojn ĉe la rivero Eŭfrato. 2 Samuel 8:3

Pri la interligo, kiun Li faris kun Abraham, Kaj pri Sia ĵuro al Isaak; Kaj Li konfirmis ĝin por Jakob kiel leĝon, Kaj por Izrael kiel eternan interligon, Dirante: Al vi Mi donos la landon Kanaanan Kiel

vian heredaĵon, Kiam vi estis malgrandnombraj, Malgrandnombraj kaj fremduloj en ĝi. 1 Kroniko 16:16-19

Kaj David venkobatis Hadarezeron, reĝon de Coba, ĝis Ĥamat, kiam tiu iris, por fortikigi sian regadon ĉe la rivero Eŭfrato. 1 Kroniko 18:3

Poezio

Benata estas la popolo, kies Dio estas la Eternulo, Kaj la popolo, kiun Li elektis kiel Sian heredon. Psalmo 33:12

Kiun Li faris interligon kun Abraham Kaj Sian ĵuron al Isaak; Kaj Li konfirmis ĝin por Jakob kiel leĝon Kaj por Izrael kiel eternan interligon, Dirante: Al vi Mi donos la landon Kanaanan Kiel vian heredaĵon. Kiam ili estis nur malmultaj homoj en la nombro, Tre malmultaj, kaj fremduloj en ĝi. Psalmo 105:9-12

Kiu frapis grandajn popolojn kaj mortigis potencajn reĝojn: Siĥonon, reĝon de la Amoridoj, kaj Ogon, reĝon de Baŝan, kaj ĉiujn regnojn de Kanaan; Kaj donis ilian landon kiel heredaĵon, Heredon al Lia popolo Izrael. Via nomo, ho Eternulo, restas eterne; Kaj la memoro pri Via, ho Eternulo, por ĉiuj generacioj. Psalmo 135:10-13

Profetaĵo

En tiu tempo estos radiko de Jiŝaj, kiu staros kiel standardo por la popoloj; al ĝi serĉos la nacioj, kaj lia ripozejo estos gloro. Kaj en tiu tago la Eternulo etendos Sian manon denove, por savi la restaĵon de Sia popolo, kiu restis de Asirio kaj de Egiptujo kaj de Patros kaj de Etiopujo kaj de Elam kaj de Ŝinar kaj de Ĥamat kaj de la insuloj de la maro. Kaj li levos standardon por la nacioj, kaj kolektos la dispelitojn de Izrael, kaj kolektos la disĵetitojn de Jehuda de la kvar anguloj de la tero. Jesaja 11:10-12

Kaj en tiu tago la Eternulo debatos la akvon de la rivero ĝis la torento de Egiptujo, kaj vi estos kolektitaj unu post unu, ho Izraelidoj. En tiu tago oni blovos per granda trumpeto, kaj venos tiuj, kiuj estis destinitaj perei en la lando Asiria kaj la forpelitoj en la lando Egipta, kaj ili adorkliniĝos antaŭ la Eternulo sur la sankta monto en Jerusalem. Jesaja 27:12-13

Sed nun tiele diras la Eternulo, kiu vin kreis, ho Jakob, kaj kiu vin formis, ho Izrael: Ne timu, ĉar Mi vin savis, Mi vin vokis laŭ via nomo; vi estas Mia. Kiam vi transiros akvojn, Mi estos kun vi, kaj riveroj vin ne inundos; kiam vi iros tra fajro, vi ne brulvundiĝos, kaj flamo vin ne ekbrulos. Ĉar Mi estas la Eternulo, via Dio, la Sanktulo de Izrael, via Savanto. Mi donis Egiptujon kiel vian elaĉeton, Etiopion kaj Seban anstataŭ vi. Ĉar vi estis kara en Miaj okuloj, vi estis honorinda, kaj Mi vin amis; tial Mi donos homojn anstataŭ vi kaj gentojn anstataŭ via vivo. Ne timu, ĉar Mi estas kun vi; Mi venigos vian idaron de oriento, kaj Mi kolektos vin de okcidento; Mi diros al la nordo: Cedu; kaj al la sudo: Ne retenu vin; venigu Miajn filojn de malproksime kaj Miajn filinojn de la randoj de la tero; ĉiun, kiu estas nomata per Mia nomo; ĉar Mi lin kreis por Mia gloro, Mi lin formis, kaj Mi lin estigis. Jesaja 43:1-7

Aŭskultu min, ho insuloj, kaj atentu, ho popoloj de malproksime; la Eternulo min vokis el la ventro, el la internaĵoj de mia patrino Li vokis mian nomon. Kaj Li faris mian buŝon kiel akran glavon; en la

ombro de Sia mano Li kaŝis min, kaj faris min polurita sago; en Sia sagujo Li min kaŝis; kaj diris al mi: Vi estas Mia servanto, ho Izrael, per kiu Mi gloriĝos. Kaj mi diris: Vane mi laboris, senefike kaj vane mi elspezis Mian forton; tamen mia rajto estas ĉe la Eternulo, kaj mia faro ĉe mia Dio. Kaj nun, diras la Eternulo, kiu formis min de la ventro por esti Lia servanto, por revenigi al li Jakobon: Kvankam Izrael ne estos kolektita, mi tamen estos glorata en la okuloj de la Eternulo, kaj mia Dio estos mia forto. Kaj Li diris: Sufiĉas, ke vi estu Mia servanto, por restarigi la tribojn de Jakob kaj por revenigi la konservitojn de Izrael; kaj Mi faros vin lumo por la nacioj, por ke vi estu Mia savo ĝis la fino de la tero. Jesaja 49:1-6

Ĉar via Kreinto estas via edzo; Eternulo Cebaot estas Lia nomo; kaj via Liberiganto estas la Sanktulo de Izrael; oni nomos lin Dio de la tuta tero. Ĉar la Eternulo vokis vin kiel virinon forlasitan kaj afliktitan en la spirito, kaj edzinon de la juneco, kiam vi estis forpuŝita, diras via Dio. Por mallonga momento Mi vin forlasis, sed per granda kompatemeco Mi vin kolektos. Per mallonga kolero Mi kaŝis Mian vizaĝon de vi por momento, sed per eterna favorkoreco Mi vin kompatos, diras la Eternulo, via Liberiganto. Jesaja 54:5-8

La Sinjoro, la Eternulo, kiu kolektas la dispelitojn de Izrael, diras: Aldone al tiuj, kiuj kolektiĝis ĉe li, Mi kolektos al li ankoraŭ aliajn. Jesaja 56:8

Ve al la paŝtistoj, kiuj pereigas kaj dispelas la ŝafojn de Mia paŝtejo! diras la Eternulo. Tial tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la paŝtistoj, kiuj paŝtas Mian popolon: Vi dispelis Miajn ŝafojn kaj forpelis ilin kaj ne vizitis ilin; jen Mi punos vin pro la malbonagoj de viaj agoj, diras la Eternulo. Kaj Mi kolektos la restaĵon de Miaj ŝafoj el ĉiuj landoj, kien Mi dispelis ilin, kaj Mi revenigos ilin al iliaj staloj; kaj ili fruktos kaj multiĝos. Kaj Mi starigos super ili paŝtistojn, kiuj paŝtos ilin; kaj ili ne plu timos nek tremos, kaj ili ne mankos, diras la Eternulo. Jeremia 23:1-4

Jes, tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, pri la vazoj, kiuj restis en la domo de la Eternulo kaj en la domo de la reĝo de Judujo kaj en Jerusalem: Ili estos forportitaj en Babelon, kaj tie ili restos ĝis la tago, kiam Mi ilin vizitos, diras la Eternulo; kaj Mi revenigos ilin kaj revenigos ilin sur ĉi tiun lokon. Jeremia 27:21-22

Ĉar Mi scias la pensojn, kiujn Mi havas pri vi, diras la Eternulo, pensojn de paco kaj ne de malbono, por doni al vi atendatan finon. Tiam vi vokos Min, kaj vi iros kaj preĝos al Mi, kaj Mi aŭskultos vin. Kaj vi serĉos Min kaj trovos Min, kiam vi serĉos Min per via tuta koro. Kaj Mi estos trovita de vi, diras la Eternulo; kaj Mi revenigos viajn kaptitojn, kaj Mi kolektos vin el ĉiuj popoloj kaj el ĉiuj lokoj, kien Mi forpelis vin, diras la Eternulo; kaj Mi revenigos vin en la lokon, de kiu Mi transloĝigis vin. Jeremia 29:11-14

Ĉar tiele diras la Eternulo: Kantu ĝoje pro Jakob, kaj ĝojkriu ĉe la kapo de la nacioj; proklamu, laŭdu, kaj diru: Ho Eternulo, savu Vian popolon, la restaĵon de Izrael. Jen Mi venigos ilin el la lando norda, kaj kolektos ilin de la randoj de la tero, kaj kun ili kune la blindulojn kaj lamulojn, gravedulinojn kaj naskantinojn; granda homamaso revenos tien. Kun plorado ili venos, kaj kun preĝoj Mi kondukos ilin; Mi irigos ilin apud torentoj da akvo, laŭ ĝusta vojo, sur kiu ili ne falpuŝiĝos; ĉar Mi estas patro por Izrael, kaj Efraim estas Mia unuenaskito. Aŭskultu la vorton de la Eternulo, ho popoloj, kaj sciigu ĝin al la insuloj malproksimaj, kaj diru: Tiu, kiu disĵetis Izraelon, kolektos lin kaj gardos lin, kiel paŝtisto sian ŝafaron. Ĉar la Eternulo elaĉetis Jakobon kaj savis lin el la mano de tiu, kiu estis pli forta ol li. Jeremia 31:7-11

Kaj nun tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri ĉi tiu urbo, pri kiu vi diras, ke ĝi estos transdonita en la manon de la reĝo de Babel per glavo, per malsato, kaj per pesto: Jen Mi kolektos ilin el ĉiuj landoj, kien Mi dispelis ilin en Mia kolero, en Mia furiozo, kaj en granda indigno; kaj Mi revenigos ilin al ĉi tiu loko, kaj Mi loĝigos ilin sendanĝere. Kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio. Kaj Mi donos al ili unu koron kaj unu vojon, por ke ili timu Min ĉiam, por la bono de ili kaj de iliaj idoj post ili. Kaj Mi faros kun ili eternan interligon, ke Mi ne deturniĝos de ili, farante al ili bonon; kaj Mi metos Mian timon en ilian koron, por ke ili ne foriĝu de Mi. Kaj Mi ĝojos pri ili, farante al ili bonon, kaj Mi plantos ilin en ĉi tiu lando fidele per Mia tuta koro kaj per Mia tuta animo. Ĉar tiele diras la Eternulo: Kiel Mi venigis sur tiun popolon tiun tutan grandan malbonon, tiel Mi venigos sur ilin la tutan bonon, kiun Mi promesis al ili. Jeremia 32:36-42

Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: Filo de homo! viaj fratoj, viaj fratoj, viaj parencaroj, kaj la tuta domo de Izrael, al ili la loĝantoj de Jerusalem diris: Foriĝu de la Eternulo; al ni ĉi tiu lando estas donita kiel posedaĵo. Tial diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kvankam Mi forĵetis ilin inter la naciojn, kaj kvankam Mi disĵetis ilin inter la landojn, Mi tamen estos por ili malgranda sanktejo en la landoj, kien ili venos. Tial diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi kolektos vin el la popoloj, kaj Mi kolektos vin el la landoj, kien vi estis disĵetitaj, kaj Mi donos al vi la landon de Izrael. Kaj ili venos tien, kaj forprenos ĉiujn ĝiajn abomenindaĵojn kaj ĉiujn ĝiajn abomenindaĵojn de tie. Kaj Mi donos al ili unu koron, kaj Mi enmetos novan spiriton en vin; kaj Mi elprenos el ilia karno la ŝtonan koron kaj donos al ili koron karnan, por ke ili sekvu Miajn leĝojn kaj observu Miajn decidojn kaj plenumu ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio. Jeĥezkel 11:14-20

Kaj Mi elkondukos vin el inter la popoloj, kaj kolektos vin el la landoj, kien vi estas disĵetitaj, per forta mano, per etendita brako, kaj per elverŝado de kolero. Mi akceptos vin favore al via agrabla odoraĵo, kiam Mi elkondukos vin el inter la popoloj kaj kolektos vin el la landoj, kien vi estas disĵetitaj; kaj Mi sanktigos per vi antaŭ la nacioj. Kaj vi scios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi venigos vin en la landon de Izrael, en la landon, pri kiu Mi levis Mian manon, ke Mi donos ĝin al viaj patroj. Jeĥezkel 20:34,41-42

Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiam Mi kolektos la domon de Izrael el la popoloj, inter kiuj ili estas disĵetitaj, kaj Mi sanktigos per ili antaŭ la okuloj de la nacioj, tiam ili loĝos en sia lando, kiun Mi donis al Mia servanto Jakob. Kaj ili loĝos tie sendanĝere, kaj konstruos domojn, kaj plantos vinberĝardenojn, kaj ili loĝos en konfido, kiam Mi faros juĝojn kontraŭ ĉiuj iliaj malestimindaj ĉirkaŭe; kaj ili scios, ke Mi estas la Eternulo, ilia Dio. Jeĥezkel 28:25-26

Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi, Mi, serĉos Miajn ŝafojn kaj serĉos ilin; kiel paŝtisto serĉas sian ŝafaron, kiam li estas meze de siaj disĵetitaj ŝafoj, tiel Mi serĉos Miajn ŝafojn kaj savos ilin el ĉiuj lokoj, kien ili estis disĵetitaj en la tago nuba kaj malluma. Kaj Mi elkondukos ilin el la popoloj, kolektos ilin el la landoj, kaj revenigos ilin en ilian landon, kaj paŝtos ilin sur la montoj de Izrael, apud la riveroj, kaj en ĉiuj loĝataj lokoj de la lando. Mi paŝtos ilin en bona paŝtejo, kaj sur la altaj montoj de Izrael estos ilia ŝafejo; tie ili ripozos en bona ŝafejo, kaj sur grasa paŝtejo ili paŝtiĝos, sur la montoj de Izrael. Mi paŝtos Miajn ŝafojn, kaj Mi ripozigos ilin, diras la Sinjoro, la Eternulo. Mi serĉos la perdiĝintan, kaj Mi revenigos la forpelitan, kaj Mi bandaĝos la vunditan, kaj Mi fortigos la malsanan; sed Mi ekstermos la grasan kaj fortan, kaj Mi paŝtos ilin kun justeco. Jeĥezkel 34:11-16

Tial diru al la domo de Izrael:Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:Ne pro vi Mi faras tion, ho domo de Izrael, sed pro Mia sankta nomo, kiun vi malhonoris inter la nacioj, kien vi iris.Kaj Mi sanktigos Mian grandan nomon, kiu estis malhonorita inter la nacioj, kiun vi malhonoris inter ili;kaj la nacioj scios, ke Mi estas la Eternulo, diras la Sinjoro, la Eternulo, kiam Mi sanktigos en vi antaŭ iliaj

okuloj.Kaj Mi prenos vin el inter la nacioj, kolektos vin el ĉiuj landoj, kaj venigos vin en vian landon.Kaj Mi aspergos sur vin per pura akvo, kaj vi puriĝos; de ĉiuj viaj malpuraĵoj kaj de ĉiuj viaj idoloj Mi purigos vin.Kaj Mi donos al vi novan koron, kaj novan spiriton Mi metos en vin; kaj Mi elprenos la ŝtonan koron el via karno, kaj Mi donos al vi koron karnan.Kaj Mian spiriton Mi metos en vin, kaj Mi igos vin iri laŭ Miaj leĝoj, kaj vi observados Miajn decidojn kaj plenumos ilin. Kaj vi loĝos en la lando, kiun Mi donis al viaj patroj, kaj vi estos Mia popolo, kaj Mi estos via Dio. Jeĥezkel 36:22-28

Kaj diru al ili:Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:Jen Mi prenos la Izraelidojn el inter la nacioj, kien ili iris, kaj Mi kolektos ilin de ĉiuj flankoj kaj venigos ilin en ilian landon; kaj Mi faros ilin unu nacio en la lando, sur la montoj de Izrael, kaj unu reĝo estos reĝo por ĉiuj; kaj ili ne plu estos du nacioj, kaj ili ne plu estos dividitaj en du regnojn; kaj ili ne plu malpurigos sin per siaj idoloj kaj per siaj abomenindaĵoj kaj per ĉiuj siaj krimoj; sed Mi savos ilin el ĉiuj iliaj loĝejoj, en kiuj ili pekis, kaj Mi purigos ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio.Kaj Mia servanto David estos reĝo super ili, kaj unu paŝtisto estos por ĉiuj; kaj ili sekvos Miajn decidojn kaj observos Miajn leĝojn kaj plenumos ilin.Kaj ili loĝos en la lando, kiun Mi donis al Mia servanto Jakob, en kiu loĝis viaj patroj; kaj ili loĝos tie, ili kaj iliaj infanoj, kaj la infanoj de iliaj infanoj, eterne; kaj Mia servanto David estos ilia princo por ĉiam. Kaj Mi faros kun ili interligon de paco, kaj ĝi estos eterna interligo kun ili; kaj Mi aranĝos ilin kaj multigos ilin, kaj Mi starigos Mian sanktejon meze de ili por ĉiam; kaj Mia tabernaklo estos kun ili; kaj Mi estos ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. Kaj la nacioj scios, ke Mi estas la Eternulo, kiu sanktigas Izraelon, Kiam Mia sanktejo estos meze de ili por ĉiam. Ezekiel 37:21-28

Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Nun Mi revenigos la kaptitojn de Jakob, kaj Mi kompatos la tutan domon de Izrael, kaj Mi fervoros pri Mia sankta nomo, post kiam ili portos sian honton kaj ĉiujn siajn malbonagojn, per kiuj ili pekis kontraŭ Mi, kiam ili loĝos sendanĝere en sia lando kaj neniu timigos ilin. Kiam Mi revenigos ilin el la popoloj kaj kolektos ilin el la landoj de iliaj malamikoj, kaj Mi sanktigos sur ili antaŭ la okuloj de multaj popoloj: tiam ili scios, ke Mi estas la Eternulo, ilia Dio, kiu forkondukis ilin en kaptitecon inter la naciojn, kaj Mi kolektos ilin en ilian landon kaj neniun plu lasos tie; kaj Mi ne plu kaŝos Mian vizaĝon de ili, ĉar Mi elverŝis Mian spiriton sur la domon de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo. Ezekiel 39:25-29

Tamen la nombro de la Izraelidoj estos kiel la sablo de la maro, kiun oni ne povas mezuri nek kalkuli; kaj sur la loko, kie estis dirite al ili:Vi ne estas Mia popolo, tie oni diros al ili:Vi estas infanoj de la vivanta Dio. Tiam kolektiĝos kune la Jehudaidoj kaj la Izraelidoj, kaj faros al si unu estron, kaj ili eliros el la lando; ĉar granda estos la tago de Jizreel. Hoŝea 1:10-11

Izrael estas englutita; nun ili estos inter la nacioj kiel vazo senvalora. Ĉar ili iris en Asirion, sovaĝa azeno sola; Efraim dungis amantojn. Kvankam ili dungis inter la nacioj, nun Mi ilin kolektos, kaj ili iom malĝojos pro la ŝarĝo de la reĝo de la princoj. Hoŝea 8:8-10

Mi kolektos, ho Jakob, vin tutan; Mi kolektos la restaĵon de Izrael; Mi akompanos ilin kiel la ŝafojn de Bocra, kiel la ŝafojn meze de ilia ŝafejo; ili bruos pro la amaso da homoj. Miĥa 2:12

En tiu tago, diras la Eternulo, Mi kolektos la lamulojn, Mi kolektos la dispelitojn, kaj la homojn, kiujn Mi afliktis; kaj Mi faros la lamulojn restantaĵo, kaj la forĵetitojn forta popolo; kaj la Eternulo reĝos super ili sur la monto Cion de nun kaj eterne. Miĥa 4:6-7

Kantu, ho filino de Cion; triumfu, ho Izrael; ĝoju kaj ĝoju per la tuta koro, ho filino de Jerusalem. La Eternulo forigis viajn juĝojn, Li forpelis vian malamikon; la Reĝo de Izrael, la Eternulo, estas meze de vi; vi ne plu vidos malfeliĉon. En tiu tago oni diros al Jerusalem: Ne timu; kaj al Cion: Ne lasu viajn manojn malstreĉiĝi. La Eternulo, via Dio, meze de vi, estas potenca; Li savos, Li ĝojos pri vi kun ĝojo, Li ripozos en Sia amo, Li ĝojos pri vi kun kantado. Mi kolektos la malĝojulojn de la festotago, la membroj de via popolo, por kiuj la honto estis ŝarĝo. Jen Mi pereigos en tiu tempo ĉiujn viajn premantojn, Mi savos la lamulojn, kaj Mi kolektos la elpelitojn; kaj Mi donos al ili laŭdon kaj famon en ĉiu lando, kie ili estas hontigitaj. En tiu tempo Mi revenigos vin, en la tempo, kiam Mi vin kolektos, ĉar Mi faros vin nomo kaj laŭdo inter ĉiuj popoloj de la tero, kiam Mi revenigos viajn kaptitojn antaŭ viaj okuloj, diras la Eternulo. Cefanja 3:14-20

Kaj Mi fortigos la domon de Jehuda, kaj Mi savos la domon de Jozef, kaj Mi revenigos ilin, por loĝigi ilin, ĉar Mi kompatos ilin; kaj ili estos kvazaŭ Mi ne forpuŝus ilin; ĉar Mi estas la Eternulo, ilia Dio, kaj Mi aŭskultos ilin. Kaj la Efraimanoj estos kiel fortulo, kaj ilia koro ĝojos kiel de vino; kaj iliaj infanoj vidos kaj ĝojos, ilia koro ĝojos pri la Eternulo. Mi fajfos al ili kaj kolektos ilin, ĉar Mi elaĉetis ilin; kaj ili multiĝos, kiel ili multiĝis. Kaj Mi semos ilin inter la popoloj, kaj ili memoros Min en malproksimaj landoj; kaj ili vivos kun siaj infanoj kaj konvertiĝos. Kaj Mi revenigos ilin el la lando Egipta, kaj kolektos ilin el Asirio, kaj Mi revenigos ilin en la landon Gilead kaj Lebanonon; kaj ne plu estos trovita loko por ili. Zeĥarja 10:6-10

Nova Testamento

Kiam do ili kunvenis, ili demandis lin, dirante: Sinjoro, ĉu en ĉi tiu tempo Vi restarigos la regadon al Izrael? Kaj li diris al ili: Ne apartenas al vi scii la tempojn aŭ epokojn, kiujn la Patro rezervis en Sia propra povo. Sed vi ricevos potencon, kiam la Sankta Spirito venos sur vin; kaj vi estos miaj atestantoj en Jerusalem kaj en la tuta Judujo kaj Samario, kaj ĝis la plej malproksima parto de la tero. Agoj 1:6-8

por ke en la dispono de la pleneco de la tempoj li kunigu en Kristo ĉion, kaj en la ĉielo kaj sur la tero; en li mem: Efesanoj 1:10

Ni petegas vin, fratoj, antaŭ la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj antaŭ nia kolektado al li, ke vi ne estu rapide skuataj en via menso, nek maltrankviliĝataj, nek per spirito, nek per vorto, nek per letero kvazaŭ de ni, kvazaŭ la tago de Kristo estus proksima. Neniu vin trompu iel; ĉar tiu tago ne venos, se antaŭe ne venos la apostatado, kaj ne estos rivelita la homo de peko, la filo de pereo, kiu kontraŭas sin kaj levas sin super ĉion, kio estas nomata Dio aŭ adorata; tiel ke li sidas en la templo de Dio, kvazaŭ li estas Dio, montrante sin, ke li estas Dio. 2 Tesalonikanoj 2:1-4

Apokrifoj

Tiam Tobit skribis preĝon de ĝojo, kaj diris: Benata estu Dio, kiu vivas eterne, kaj benata estu Lia regno. Ĉar Li skurĝas kaj kompatas; Li kondukas malsupren al Ŝeol kaj levas reen; kaj neniu povas eviti lian manon. Konfesu Lin antaŭ la nacioj, ho Izraelidoj, ĉar Li disĵetis nin inter ili. Tie rakontu Lian grandecon, kaj gloru Lin antaŭ ĉiuj vivantoj; ĉar Li estas nia Sinjoro, kaj Li estas Dio, nia Patro por ĉiam. Kaj Li skurĝos nin pro niaj malbonagoj, kaj Li denove kompatos nin, kaj Li kolektos nin el ĉiuj nacioj, inter kiujn Li disĵetis nin. Tobit 13:1-5

Kolektu ĉiujn tribojn de Jakob, kaj heredu ilin kiel de la komenco. Ho Eternulo, kompatu la popolon, kiu estas proklamata per Via nomo, kaj Izraelon, kiun Vi nomis Via unuenaskito. Predikanto 36:11-12

Ho Jerusalem, rigardu ĉirkaŭen al la oriento, kaj rigardu la ĝojon, kiu venas al vi de Dio. Jen venas viaj filoj, kiujn vi forsendis; ili venas kolektitaj kune de oriento ĝis okcidento laŭ la vorto de la Sanktulo, ĝojante en la gloro de Dio. Baruĥ 4:36-37

Leviĝu, Jerusalem, stariĝu alte, rigardu orienten; kaj jen viaj infanoj kolektitaj de okcidento ĝis oriento, laŭ la vorto de la Sanktulo, ĝojantaj pri la memoro de Dio. Baruĥ 5:5

Kaj la preĝo estis jena: Ho Sinjoro, Sinjoro Dio, Kreinto de ĉio, kiu estas timinda kaj forta, justa kaj kompatema, sola kaj favorkora Reĝo, sola donanto de ĉio, sola justa, ĉiopova kaj eterna, kiu savas Izraelon el ĉia sufero kaj elektis la patrojn kaj sanktigis ilin: Akceptu la oferon por Via tuta popolo Izrael, kaj konservu Vian parton kaj sanktigu ĝin. Kolektu la disĵetitojn for de ni, savu tiujn, kiuj estas sklavoj inter la nacioj, rigardu la malestimatajn kaj abomenindajn, kaj sciigu la naciojn, ke Vi estas nia Dio. 2 Makabeoj 1:24-27

Ni esperas ankaŭ, ke Dio, kiu savis Sian tutan popolon kaj donis al ĉiuj heredaĵon kaj regnon kaj pastrecon kaj sanktejon, kiel Li promesis en la leĝo, baldaŭ kompatos nin kaj kolektos nin el ĉiu lando sub la ĉielo en la sanktan lokon; ĉar Li savis nin el grandaj suferoj kaj purigis la lokon. 2 Makabeoj 2:17-18

Jaŝer kaj Jubileoj

Kaj estis en la dekkvina jaro de la tempo, kiam Abram loĝis en la lando Kanaana, tio estas la sepdeka jaro de la vivo de Abram, kaj aperis la Eternulo al Abram en tiu jaro, kaj diris al li: Mi estas la Eternulo, kiu elkondukis vin el Ur-Kasdim, por doni al vi ĉi tiun landon kiel heredaĵon. Nun do iru antaŭ Mi kaj estu perfekta, kaj observu Miajn ordonojn, ĉar al vi kaj al via idaro Mi donos ĉi tiun landon kiel heredaĵon, de la rivero Micraim ĝis la granda rivero Eŭfrato. Jasher 13:17-18
Kaj Esav leviĝis kaj revenis al Jakob, kaj faris ĉion, kion Nebajot, filo de Iŝmael, konsilis; kaj Esav prenis la tutan havaĵon, kiun Isaak restigis, la animojn, la bestojn, la brutojn, la havaĵojn, kaj la tutan havaĵon; li nenion donis al sia frato Jakob; kaj Jakob prenis la tutan landon Kanaanan, de la torento de Egiptujo ĝis la rivero Eŭfrato, kaj li prenis ĝin kiel eternan posedaĵon por siaj infanoj kaj por sia idaro post li por ĉiam. Kaj jen estas la vortoj, kiujn Jakob skribis en la libro, dirante: La lando Kanaana, kaj ĉiuj urboj de la Ĥetidoj, la Ĥividoj, la Jebusidoj, la Amoridoj, la Perizidoj, kaj la Gergaŝidoj, ĉiuj sep popoloj de la rivero de Egiptujo ĝis la rivero Eŭfrato. Jaŝer 47:24,27

Kaj post la morto de Moseo la Eternulo diris al Josuo, filo de Nun, dirante: Leviĝu, transiru Jordanon en la landon, kiun Mi donis al la Izraelidoj, kaj vi heredigos la landon al la Izraelidoj. Ĉiu loko, sur kiu paŝos la plando de viaj piedoj, apartenos al vi; de la dezerto de Lebanon ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato, estos viaj limoj. Jaŝer 88:1-3

Kaj post tio ili revenos al Mi el inter la nacioj per sia tuta koro kaj per sia tuta animo kaj per sia tuta forto; kaj Mi kolektos ilin el inter ĉiuj nacioj, kaj ili serĉos Min, kaj Mi estos trovita de ili, kiam ili serĉos Min per sia tuta koro kaj per sia tuta animo. Jubileoj 1:14

Kaj Li diris al li:Mi estas la Eternulo, kiu elkondukis vin el Ur la Ĥaldea, por doni al vi la landon de la Kanaanidoj, por ke vi posedu ĝin por ĉiam; kaj Mi estos Dio al vi kaj al via idaro post vi. Kaj en

tiu tago la Eternulo faris interligon kun Abram, dirante:Al via idaro Mi donos ĉi tiun landon, de la rivero de Egiptujo ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato, la Kenidojn, la Kenizidojn, la Kadmonidojn, la Perizidojn, la Refaidojn, la Pakoridojn, la Ĥividojn, la Amoridojn, la Kanaanidojn, la Girgaŝidojn, kaj la Jebusidojn. Jubileoj 14:7,18

Kaj Mi donos al vi kaj al via idaro post vi la landon, en kiu vi loĝis kiel fremdulo, la landon Kanaanan, por ke vi posedu ĝin por ĉiam, kaj Mi estos ilia Dio. Jubileoj 15:10

Forgesitaj Libroj de Edeno

Kaj mi diris al mia patro Jakob: Per vi la Eternulo ekstermos la Kanaanidojn, kaj donos ilian landon al vi kaj al via idaro post vi. Testamento de Levi 3:10

Kaj post tio leviĝos al vi la Sinjoro mem (Jesuo Kristo), la lumo de justeco, kaj vi revenos al via lando. Kaj vi vidos Lin en Jerusalem, pro Lia nomo. Kaj denove per la malboneco de viaj faroj vi Lin kolerigos, kaj vi estos forĵetitaj de Li ĝis la tempo de la pereo. Testamento de Zebulun 2:32-35

Kaj kiam vi malgrandiĝos kaj malgrandiĝos, vi revenos kaj konos la Eternulon, vian Dion; kaj Li revenigos vin en vian landon laŭ Sia granda favorkoreco. Kaj kiam ili venos en la landon de siaj patroj, ili denove forgesos la Eternulon kaj fariĝos malpiaj. Kaj la Eternulo disĵetos ilin sur la tutan teron, ĝis venos la kompato de la Eternulo (Jesuo Kristo), homo, kiu faros justecon kaj faros kompaton al ĉiuj malproksimaj kaj proksimaj. Testamento de Naftali 1:30-32

La Evangelio - Nur Jesuo Kristo Savas

Kaj ŝi naskos filon, kaj vi nomos lin Jesuo; ĉar li savos sian popolon de ĝiaj pekoj. Mateo 1:21

Ĉar Dio tiel amis la mondon, ke Li donis Sian unuenaskitan Filon, por ke ĉiu, kiu kredas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon. Johano 3:16

Jesuo diris al li: Mi estas la vojo kaj la vero kaj la vivo. Neniu venas al la Patro krom per mi. Johano 14:6

Kaj en neniu alia estas savo; ĉar ne estas sub la ĉielo alia nomo, donita inter homoj, per kiu ni devas esti savitaj. Agoj 4:12

Ĉar mi transdonis al vi antaŭ ĉio tion, kion mi ankaŭ ricevis, ke Kristo mortis pro niaj pekoj laŭ la Skriboj; kaj ke li estis entombigita, kaj ke li leviĝis la trian tagon laŭ la Skriboj; 1 Korintanoj 15:3-4

en kiu ni havas elaĉeton per lia sango, la pardonon de pekoj, laŭ la riĉeco de lia graco. Efesanoj 1:7

Estas kvar veroj, kiujn ni devas plene kompreni:

1. Dio amas vin tiom multe.

Li volas, ke vi havu eternan vivon en la ĉielo kun Li.

Ĉar Dio tiel amis la mondon, ke Li donis Sian unuenaskitan Filon, por ke ĉiu, kiu kredas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon. Johano 3:16

Li volas, ke vi havu abundan kaj senchavan vivon kun Li.
La ŝtelisto venas, por ŝteli kaj buĉi kaj pereigi. Mi venis, por ke ili havu vivon, kaj por ke ili havu ĝin abunde. Johano 10:10

Malgraŭ tio, multaj homoj ne spertas senchavan vivon kaj ne certas, ĉu ili havas eternan vivon, ĉar...

2. Homo estas pekema laŭnature. Tial li estas apartigita de Dio.

Ĉiuj pekis.
Ĉar ĉiuj pekis kaj maltrafis la gloron de Dio; Romanoj 3:23
Ĉar amo al mono estas la radiko de ĉia malbono... 1 Timoteo 6:10

La salajro de peko estas morto.
Ĉar la salajro de peko estas morto... Romanoj 6:23

La Biblio specifas du specojn de morto:
• Fizika morto
Kaj kiel estas dekretite por homoj unufoje morti, kaj post tio juĝo. Hebreoj 9:27
• Spirita morto aŭ eterna disiĝo de Dio en infero
Sed la timemaj kaj nekredemaj kaj abomenindaj kaj murdistoj kaj malĉastuloj kaj sorĉistoj kaj idolanoj kaj ĉiuj mensogantoj havos sian parton en la lago, kiu brulas per fajro kaj sulfuro; tio estas la dua morto. Apokalipso 21:8

Se la homo estas apartigita de Dio pro sia peko, kia estas la solvo al ĉi tiu problemo? Ni ofte pensas, ke la solvoj estas: religio, bonaj faroj kaj bonaj moroj. Sed ekzistas nur unu solvo de Dio.

3. Jesuo Kristo estas la sola vojo al la ĉielo.

Jen estas la deklaro de Dio.
Jesuo diris al li: Mi estas la vojo kaj la vero kaj la vivo. Neniu venas al la Patro krom per mi. Johano 14:6

Li pagis la plenan punon pro niaj pekoj.
Ĉar Kristo ankaŭ unufoje suferis pro pekoj, la justulo pro la maljustuloj, por ke li nin konduku al Dio; li estis mortigita en la karno, sed vivigata en la spirito. 1 Petro 3:18
en kiu ni havas elaĉeton per lia sango, la pardonon de pekoj, laŭ la riĉeco de lia graco. Efesanoj 1:7

Li havas la promeson de eterna vivo.
Kiu kredas al la Filo, tiu havas eternan vivon; sed kiu ne kredas al la Filo, tiu ne vidos la vivon, sed la kolero de Dio restas sur li. Johano 3:36
Ĉar la salajro de peko estas morto; sed la donaco de Dio estas eterna vivo per Jesuo Kristo, nia Sinjoro. Romanoj 6:23

4. Ni bezonas kredi je Jesuo Kristo por esti savitaj.

Nia savo ŝuldiĝas al la graco de Dio per fido al Jesuo Kristo.
Ĉar per graco vi estas savitaj per fido; kaj tio ne de vi mem: ĝi estas dono de Dio; ne pro faroj, por ke neniu fanfaronu. Efesanoj 2:8-9

Ĉar ĉiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, saviĝos. Romanoj 10:13

La Preĝo de Pekulo
Preĝu ĉi tion kun fido:
Sinjoro Jesuo, dankon multege pro via amo al mi. Mi konfesas, ke mi estas pekulo kaj mi petas vian pardonon. Dankon pro via sango verŝita por pagi por ĉiuj miaj pekoj. Dankon pro via morto sur la kruco, entombigo kaj resurekto. Mi fidas vin kiel mian Sinjoron kaj Savanton. Mi akceptas vian donacon de eterna vivo kaj mi transdonas mian vivon al vi. Helpu min obei ĉiujn viajn ordonojn kaj esti plaĉa al vi. Amen.

Se vi fidis Jesuon Kriston, jen kio okazis al vi:
• Nun, vi havas eternan vivon kun Dio.
Kaj jen estas la volo de Tiu, kiu min sendis, ke ĉiu, kiu vidas la Filon kaj kredas al li, havu eternan vivon; kaj mi levos tiun en la lasta tago. Johano 6:40
• Ĉiuj viaj pekoj estas pagitaj kaj pardonitaj. (pasinteco, nuntempo, estonteco)
Sed ĉi tiu, oferinte unu oferon por pekoj por ĉiam, sidiĝis dekstre de Dio; Hebreoj 10:12
• Vi estas nova kreitaĵo en la okuloj de Dio. Ĝi estas la komenco de via nova vivo.
Tial se iu estas en Kristo, li estas nova kreitaĵo; la malnovaj aferoj forpasis; jen ĉio fariĝis nova. 2 Korintanoj 5:17
• Vi fariĝis infano de Dio.
Sed al ĉiuj, kiuj lin akceptis, li donis la rajton fariĝi filoj de Dio, al la kredantoj al lia nomo. Johano 1:12

Bonaj faroj ne estas vojo por nia savo, sed pruvo aŭ frukto de nia savo.
Ĉar ni estas Lia verko, kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn Dio antaŭe aranĝis, ke ni ilin faru. Efesanoj 2:10
Dio benu vin!

Monumento al Maria de Betania

Kaj estante en Betania, en la domo de Simon, la leprulo, dum li sidis ĉe manĝo, venis virino, havanta alabastran vazeton da ŝmiraĵo el pura nardo, tre multekosta; kaj ŝi rompis la vazeton kaj verŝis ĝin sur lian kapon. Kaj iuj indignis interne, kaj diris: Kial okazis ĉi tiu malŝparo de la ŝmiraĵo? Ĉar oni povus vendi ĝin por pli ol tricent denarios, kaj doni ĝin al la malriĉuloj. Kaj ili murmuris kontraŭ ŝi. Kaj Jesuo diris: Lasu ŝin; kial vi ĝenas ŝin? Ŝi faris bonan faron al mi. Ĉar vi ĉiam havas la malriĉulojn kun vi, kaj kiam ajn vi volas, vi povas fari bonon al ili; sed min vi ne ĉiam havas. Kion ŝi povis, ŝi faris; ŝi antaŭe ŝmiris mian korpon por la entombigo. Vere mi diras al vi: Kie ajn ĉi tiu evangelio estos predikata en la tuta mondo, ankaŭ ĉi tio, kion ŝi faris, estos priparolata por memoraĵo de ŝi. Marko 14:3-9